

Jégbe fagyva

A Balatonon ismerkedtem meg Kerstinnel, az NDK-s lánnyal. Egymásba szeretünk. Miután elutazott, leveleztünk, megbeszéltük, nyáron eljön hozzánk és két hétig marad.

Újra látva még szebb, mint valaha. Egy kirándulás alkalmával Zebegényben szálltunk le a vonatról, pár Unikumtól és sörtől bódulva kitaláltuk, eldugjuk a cuccainkat a parton és átúszunk a szigetre, olyan csábító. Senki nincs ott, csak mi.

Meztelenül ücsörögtünk a parton, bejártuk a szigetet és úsztunk. Szeretkezés közben leleskedett a burjánzó természet.: fűzek, tölgyek, szilfák, a borostyán, a hamvas szeder, és a ligeti csillagvirág. Alacsony volt a vízszint, a parti sziklákon itt-ott megcsillant a nyári napfény. Iszapos Duna-illat lengedezett.

Titokban szeretjük egymást évtizedekig.

Eltűnése után, sejtelmes fényképét a sziget egyik fájára helyeztem, aláírva 1962 – 2007. Ez lett titkos zarándokhelyem.

Lassan lépdelt a rakparton a víz felé, hideg északi szél fúj. A kövek között jégzilánkok, itt-ott törékeny jégvárta. A szabad víz hevesen fodrozódott.

A vízbe lépve megállt, percekig nézte a havasan dermedt szigetet. Ment tovább.

Forróságot érzett, mikor a melléig ért a víz, lélegzete elakadt, elkapta a sodrás, súlyossá vált ruhája húzta lefelé. Egyszer-egyszer még felbukkant, levegője elfogyott, a folyó ömlött belé. Jó volt. A sok rossz megfagyni látszott benne, míg a jeges víz elárasztotta tüdejét, gyomrát.

A sziget alsó végénél, már fönn szállt a lélek és távolból figyelte önmagát.

Lassan megfagyott ereiben a vér. Így utazott a téli sötétségben, egyre mélyebben a zavaros habok között, néha elakadva, itt-ott, hol egy rozsdás hajóroncs, hol egy fa ága tartotta fogva. Vitte magával a semmirekellő gondokat. A szeretetlenség is meghűlt benne. Az emlékek belejegesedtek. Belé fagytak csalódásai, hajdani szeretkezéseinek tüze, a szülések fájdalma, a gőzölgő húsleves párája, a tenyerébe olvadt simogatás, a becéző szavak.

A Margit-híd lámpáinak gyöngysora pár másodpercre rávetült. Egy csöves, tán látta is, de fázott és szállására iparkodott eljutni.

Sodródott, míg egy befolyó rácса végleg föl nem fogta a város déli részén, minden hídon túl.

Jégbe fagyva, mint borostyánban a zárvány, várta a tavaszt.

.